

čalo, ko smo prihruli v Konjico. Vojaki ostanejo takraj reke Narente v mestu, ki leži na desnem obrežji in se zove navadno Neretva, jaz pa se na ravnost podam čez močen most v drugo mesto — v pravo Konjico h katoliškemu župniku fra Andriju Šaravanju, katerega hiša zajedno tudi cerkva stoji onkraj mesta na precej strmih gričih. Poslopje je novo, še le nedavno z mnogim trudom in mnogimi žrtvami postavljeno — a ne še dodelano. Na prostem hodniku najdeš siromašen altareček, ki naj služi z vmazano opravo in sirotiško pripravo kot kapela ali cerkva katoliškim Konjičanom in Neretvičanom.

Ljubeznjivi župnik, mož lepe in krepke postave, mož hladne glave, pa toplega srca, odkazal mi je prav prostorno, čedno sobo, v kateri je moral sluga Pero takoj zakuriti, da si zagrejem život. Tudi dobra južina je stala kmalu na mizi, da utolaži nemali glad, kar se je tim laglje zgodilo, ker je prijazen domačin jedi vedno solil s šegavim, zanimljivim pripovedovanjem. Ko se dovoljno okrepim, službene pote pri vojaškem poveljništvu dovršim in si vse za daljne potovanje priготovim in zagotovim, stopim po mestu, da si ga ogledam od enega konca do drugega. Konjica v širjem pomenu leži ob desnem in levem obrežji reke Narente (Orontius starih Rimljanov).

Obe strani veže kamenat most, sloneč na 10 stebrih, katerega je bojda ukazal dalmatinski kralj Hvalimir postaviti. Mesto šteje do 8000 prebivalcev, najviše muhamedanov, ki imajo 6 zidanih džamij; od katerih najlepša in boljša je bila svoje dni krščanska cerkva, posvečena sv. Janezu apostolu. Cerkev pravoslavni ali nezedinjenih kristijanov je majhna in revna, kakor gori omenjena katoliška. Hiše so skoro vse zidane, kame-nate, po čemur se Hercegovina značajno loči od Bosne. Neretva zamreč deli ti dve deželici. Kdor prestopi most z desne na levo stran, zapusti Bosno in stoji na krševiti Hercegovini. Mesto obdajajo okolo na okrog visoki, strmi, ne obraščeni hribi, tako da ni neresničen pregovor, ki se glasi: kder začnejo skale, tam začne Hercegovina.

Na bližnji gori Preslici nahajajo se še razvaline močnega grada slavnih bosanskih kraljev. Z otožnim srcem se spominja narod nesrečnega časa, v katerem je bila ta trdnjava od turške vojske zrušena v prah in pepel; dežela pa oropana svojega bogastva.

Tako n. pr. poje neki bosanski pesnik v žalostinki, ki sem jo čital v „Krvavi knjigi ili spomeniku na 405letno propast bosanskega kraljestva v Zagrebu l. 1869“:

„Bosno, Bosno, domovina mila!
Kamo tvoji beli samostani?
Kamo li ti cerkve, žertvenici?
O njih samo stari spomeni kaže,
Da su žrtva postali bjesnili.
Kamo njive, kamo vinogradi,
Kamo polja, kamo perivoji,

Kamo dvori in palače sjajne,
Kamo poti, kamo staze pravne?
Ništa nemaš, sve ti je propalo,
Sve pustošno u tebi postalo,
Jer se legu medjedi i vuci,
A još gori od njih — strašni turci.“

Končuje pak ta bosanski Jeremija svojo — žalosti kipečo popevko:

„Bože, bože! nitko uz nas nema,
Samo za te pomočnika znamo!
Daj milostiv, gruši ruku svoju,
Svomu puku digni težku muku;
Da te mogne slobodno slaviti,
Tvoju slavu v pjesme pjevati!“

Zgodovinarji pišejo, da je kralj Tonsa Ostojić (1443—1460), sin in naslednik kralja Tvrtka II., katerega sestra Katarina je bila omožena z mogočnim Ulrikom celjskim grofom, sklical l. 1446 sijajen zbor v Konjico, na katerem so bili izdani ostri zakoni proti Bogomilom, tudi Patarenom ali Manihejcem zvanim, nadalje proti nepokornim plemičem in glavašem kot nasprotnikom kraljevske časti. Vse naredbe pa so neki več škodile, ko koristile. Z glavo jegovega naslednika Stjepana Tomića padla je l. 1463 tudi slavna kraljevina bosanska.

Smešnica 8. „Vi ste toženi, da ste iz ječe vtrgali,“ reče sodnik pred seboj stoječemu tatu. „Zakaj ste to storili?“ „Bes vas poberi, vam človek ne more nikdar po volji storiti,“ odvrne tat, „ako vtrgam noter v srambe, ni dobro, ako pa vtrgam iz ječe vun, vam zopet ni prav.“ J. D.

Razne stvari.

(Zahvala.) Ravnateljstvo gorenje-savinjske posojilnice v Mozirji je poslalo krajnemu šolskemu svetu Ljubenskemu deset goldinarjev za nakup učilnih sredstev ubogim šolarjem, za kar se tukaj v imenu obdarovane mladine najtoplejša hvala izreka.

M. R.

(V Rogatec) za sodnika pride baje g. Nedved iz Ptuja. Slovenski zna blizu toliko, kakor nič. Mož sodi toraj med Nemce a ne k Slovincem.

(Nepoznan hudobnež) je g. Frišjejev hlev na Lilaškem vrhu maribor. okraja užgal. Pogorel je hlev s baramom vred; 30 oralov gozda v Freisteinske grajščini na Spod. Polskavi je pogorelo, jednak požar bil je v gozdih Planinske grajščine.

(Obsojeni v Celji) so bili tolovaj L. Kotnik iz Mahrenberga, 15 let, tatje Jak. Tekavec, Flor. Mlinarič 2 leti, Jan. Pogelšek 1 leto, Neža Zidar 4 mesece, Frančiška Osterc 4½ leto, Jož. Turk zavoljo nesramnosti 2 leti v težko ječo in morivec Jožef Kociper k smrti na vislicah.

(Wildhaviški Karneri) brodaril je v državnem zboru, ka so pre Nemci tako krotke duše, da ne morejo nikogar ponemčiti. No, nemški pisatelj Freitag pa je celo knjigo spisal kder Nemcem

kot največjo zaslugi našteva, da so Slovane od Labe do Memla ponemčili in iztrebili.

(*Andrej Volovšek*), posestnik v Beračah, Kozjanskega okraja, je hotel na Valentinovo v Ponkvi s ponarejenimi bankovci telico kupiti. Bankovci (desetaki) so slabo ponarejeni. Žandarji so ga tedaj hitro pograbili.

(*Župnik v Skalab*) je postal št. Iljski župnik in dekan č. g. Fr. Trafenik.

(*Ogenj*.) V soboto, t. j. 18. febr. vnel se je ob 9. uri v noči pri Sliku marib. okraja ogenj, ter vpepelil razen gospodarskega poslopja tudi tri konje, troje goved, nekaj svinj, voze, seno in slamo. Ogenj bil je tako silovit, da ni bilo pomagati.

(*Iz Mozirja*) se nam piše, da je slovonožrečna „Cillier Zeitung“ povsod iz gornje Savinjske doline izpodena, samo g. Tischler v Rečici, g. Bratanitsch v Gabru in J. Hren v Gornjem gradu jo še dobivajo doposlano.

Loterijske številke:

V Trstu 18. februarja 1882: 41, 27, 66, 55, 80.

V Linci " " 56, 82, 13, 49, 21.

Priljudnje srečkanje: 4. marca 1882

Ptujsko prašno polje in njegovo obdelovanje.

Obdarjena razprava.

Spisal

Miroslav Müller,

tajnik c. kr. kmetijske družbe, gospodarski voditelj c. kr. depota za remonte v Piber-ji

Nemško in slovensko. Cena 30 kr. a. v.

s poštino vred 35 kr. Dobiva se v

bukvarnico Karl Wohlfarth, Graz,

Sporgasse 8. 3—8

Franc Kapus v Celji

edini poseda veliko zalogo frišnih, zanesljivo kaljivnih, poljskih in vrtnarskih semen.

Ondi je dobiti seme prave rudeče pese, francoske in navadne štajerske detelje, lucerne, vsakovrstnih trav pa tudi semena različnih rož, potem mavec ali gips za gnoj, cepljena sadna drevesa po nizki ceni.

2—4

Hiša na prodaj

blizu Velenjskega trga šte. 44 na novo postavljena in z opeko krita, zravno tudi 1300⁰ polja, je pripravna za rokodelca ali pa kdor v stalnem pokoju živi. Več se izve pri lastniku

Jurij Kvartirč.

Lepo posestvo

se prostovoljno proda tik ceste v Ribenci šte. 30. Hiša je lepo zidana in z opeko krita, ima 3 sobe, kuhinjo v nadstropji 2 sobi, 2 obokani kleti, lepa 2 gospodarska poslopja, velik vrt, sadunosnik, 8 oralov polja, 10 oralov travnika in paše, 21 oralov gozda, vkup 39 oralov 220⁰, eno kočo, ktera 40 fl. dohodka na leto vrže, lastni 2 žagi, zidan mlin na dva tečaja vse v dobrem stanu, ne cenim veliko in dam, kdor kupi, pogoje v obrokah za plačati. Hiša je primerna za č. g. duhovnike penzioniste, in za gospode trgovce vsakega podjetja. Več pové lastnik

Jakob Kellner,

pri sv. Lovrenci v Pušavi;

pošta: St. Lorenzen a. d. Kärntner-Bahn.

3—4

Gasilnice

vsakovrstne velikosti in stroja, s pristopnimi ventili, najizvrstnejše delane, in velike moči za brizganje, prilične srenjam, mestom, trgov in njihovim gasilnim društvom.

Brizgalnice

na kolesih, nosljah, v putah za vrte,

Vodonosnike razne sestave, najboljše cevi iz konopnine, gumija, za sesavanje vode ali za napeljevanje vode, dalje vretenice in tehtnice za ove cevi, kakor tudi drugo

orodje gasilcem potrebno

priporočuje po najnižjej ceni proti 5letnemu poročtvu

ALBERT SAMASSA

c. k. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja

v Ljubljani.

Srenjam in gasilnim društvom dovoli se plačevanje v rokih. Podrobna cenilnice dopoži brez plačeno in franco.